WIESELGREN, Per Wäinö, rootsi kirjandus- ja keeleteadlane, sünd. 4. VIII 1900 ukj. Jönköpingis inseneri pojana, õppis Karlstadi gümnaasiumis ja a-st 1919 Lundi ülikoolis, kus omandas 1922 mag. phil. ja 1928 dr. phil. astme kirjandusloo alal; ta täiendas enda teadmisi 1925—27 Berliini, Baseli, Leipzigi, Kieli, Kopenhaageni ja Oslo ülikoolis. Töötanud õpetajana Rootsis, oli ta 1928—31 Skandinaavia keelte lektoriks Tübingeni ülikoolis ja toimib a-st 1931 Tartu ülikooli rootsi keele prof-na. W. on olnud Tartus aktiivselt tegev Rootsi-Eesti suhete tihendamisel. Rootsi Kultuurisõprade Tartu osakonna esimeheks on ta olnud 1931—36 ja Akadeemilise Rootsi-Eesti Seltsi esimeheks a-st 1932. Ka on ta järjekindlalt võtnud sõna mõlema rahva vaheliste suhete kohta nii Rootsi kui ka Eesti ajalehis. W-i suuremad teaduslikud tööd on „Författarskapet till Eigla" (Lund, 1927; väitekiri) ja „Quellenstudien zur Volsungasaga" (*Acta* B XXXIV 3, B XXXVII 5 ja B XXXVIII 2, Tartu, 1935—36). Ta on avaldanud kirjutisi paljudes rootsi, saksa ja ka eesti väljaandeis, nagu „Arkiv för nordisk filologi", koguteoses „Rootsi" (1935), Akadeemilise Rootsi-Eesti Seltsi aastaraamatuis *Svio-Estonica*, „Loomingus" jm. W-i toimetusel on ilmunud *Svio-Estonica* a-st 1934, teosed „Georg Stiernhielms samlade skrifter" (Stokholm, a-st 1937; koos J. Nordström'iga), „Egil Skallagrimssons saga" (Stokholm, 1930) jt. W-i kaastoimetusel on ilmumas „Rootsi-eesti sõnaraamat".

Isikl. saadud andmed. *T.*

VIGRABS (ka Wihgrabs), Juris (Georg), läti ajaloolane, sünd. 14. IX 1881 vkj. Võnnu maakonnas Lazdona (Lasdohni) khk. mõisarentniku pojana, õppis 1891—99 Riia linnagümnaasiumis ja 1899—1904 Tartu ülikooli usuteaduskonnas, mille lõpetas cand. theol. astmega. A-il 1905—08 oli V. Peterburis koduõpetajaks, omandas 1909 Peterburi ülikooli juures saksa keele gümnaasiumi õpetaja kutse ja oli 1909—13 Tartus Aleksandri gümnaasiumis saksa keele õpetajaks, õppides ühtlasi Tartu ülikooli ajaloo-filoloogia teaduskonnas. 1915. a. lõpul mobiliseeriti V. sõjaväkke; ta pöördus 1922. a. sügisel tagasi kodumaale, kus oli Riias 1922—24 Läti välisministeeriumi toetusel väljaantava ajalehe „Rigasche Nachrichten" ja 1925—26 ajalehe „Balss" toimetaja. A-st 1927 on V. teotsenud Läti välisministeeriumi teenistuses ja olnud sekretäriks vaheldumisi keskasutise, Moskva ja Berliini saatkonna juures ja a-st 1936 ministeeriumi raamatukoguhoidjaks. V. on avaldanud rea lühemaid ja pikemaid uurimusi Liivimaa ja läti talurahva ajaloo alalt. Eesti talurahva veneaegse õigusliku seisukorra tundmaõppimisel tuleb eriti arvestada ta ürikutekogu „Vidzemes zemnieku tiesiskais stāvoklis XVIII gadusimteņa pirmajā pusē. Materiālu krājums no bij. Vidzemes bruņniecības archīva ar papildinājumiem. / Die rechtliche Lage der livländischen Bauern in der ersten Hälfte des XVIII. Jahrhunderts. Materialiensammlung aus dem Archiv der ehemaligen Livländischen Ritterschaft nebst Ergänzungen" I, II (Riia, 1927, 1930) ja ta teost „Die Rosensche Deklaration vom Jahre 1739" (Tartu, 1937). Eesti keeles on V-lt ilmunud „Poleemika „Roseni deklaratsiooni" puhul" („Ajalooline Ajakiri" 1932).

Isikl. jm. saadud andmed.

H. Kr.

VIIDING, Arnold, sportlane, sünd. 6. III 1911 vkj. Valgas ärimehe pojana, lõpetas Valga linna poeglastegümnaasiumi 1930 ja politseikooli kõrgema klassi 1932, on seejärel olnud politsei teenistuses Tallinnas. A-st 1933 on ta õppinud ühtlasi Tartu ülikoolis õigusteadust. V. alustas sportimist gümnaasiumi esimestes klassides ja spetsialiseerus a-st 1928 kuulitõukes ja kettaheites. Kuulitõuke alal saavutatud tagajärgedest mainitagu paremaina 1932. a. 15,67 m, 1933 — 15,92, 1935 — 16,06, 1936 — 16,065 (need olid Eesti rekorditeks; viimane püsis rekordina kuni 1937) ja 1937. a. — 15,92. Mainitud resultaatidega on ta olnud maailma edetabelis neil a-il esimese kümne hulgas. Kettaheite tagajärgedest mainitagu 46,92 (oli Eesti rekordiks) ja 47,52. V. on võtnud osa ka võistlustest paljudes Euroopa riikides, saavutanud ülemaailmsel üliõpilasolümpiaadil hõbemedali kuulitõukes ja kettaheites a. 1933 Torinos ja kuldmedali kuulitõukes a. 1935 Budapestis ning Euroopa meistrivõistlustel kuldmedali kuulitõukes a. 1934 Torinos.

Isikl. saadud andmed. *T.*

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 372